

fælde, som man ad administrativt Vel søger at bringe ud af Verden. Forøvrigt kan det meget gerne være, at den specielle Sag, som efter hans Formening ikke er at betragte som kongelig Tjenestefag, dog ifølge den bestaaende Lovgivning virkelig var det.

Sjorth: Jeg har forstaaet dette „indtil videre“ saaledes, at Meningen var, at denne Sag skulde udsættes, indtil den kunde forelægges for en Fællesforsamling for hele Monarkiet. Det synes jeg ikke, der kan være nogen Betænkelighed ved, naar det hentydede dertil. Forsaavidt der er blevet yttret, at der, naar disse Ord bleve staaende, maaskee ikke var nogen Opfordring for Regjeringen til at fremkomme med et saadant Forslag, maa jeg bestemt modsigge det; thi der er hos Postvæsenet en stor Opfordring til at trænge paa, at der kommer et saadant Lovforslag, da det er meget besværende nu for Expeditionen at fyldestgjøre Reglerne for de kongelige Tjenestebreve, hvilke Regler trænge meget til at omordnes.

J. A. Hansen: Ja, jeg kan dog ikke undlade at gøre en Bemærkning med Hensyn til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) yttrede om Thingets Mangel paa Kræfter til at kunne komme med et saadant Lovforslag. Dette kan jeg ikke lade staae hen uden Modsigelse. Jeg troer ikke, at Thinget vilde mangle Kræfter, eller at man skal gaae ud fra Forudsætningen om, at Thinget vilde mangle Kræfter til at kunne komme med et saadant Lovforslag. Det er, idetmindste troer jeg det, en Urigtighed at antyde om nogensomhelst Retning i Lovgivningen, at Thinget med Hensyn til denne Retning skulde lide Mangel paa Kræfter til at tage Initiativet. Det troer jeg ikke er rigtigt at gjøre gjældende. Hvorvidt Ordene „indtil videre“ skulde pege paa Fællesforsatningen, eller ikke, det kan jeg ikke sige, da det ikke er antydet; og Ordene „indtil videre“ staae jo mange andre Steder, hvor det ikke kan pege til nogen Fællesforsatning, saa jeg troer slet ikke, at man ved Ordene „indtil videre“ kan blive bevæget til at rette sine Dine paa Fællesforsatningen. Jeg vil gjerne indrømme, at en Postreform i Fremtiden maa være en Fælleslovgivnings Sag; men det er noget ganske

Andet, og jeg troer ikke, at dette vedrører Ordene „indtil videre“ i allermindste Maade. Jeg skal atter anbefale Forslaget, fordi jeg holder mig overbeviist om, at, uagtet der er den allerbedste Billie hos Regjeringen til at faae en saadan Reform igjennem, saa vide vi ikke, om der til det følgende Aar eller i Fremtiden vil være en Regjering, der har en ligesaa god Billie til at fremme den; men, naar den stadig hvert Aar bliver paamindet om Nødvendigheden af at fremme Reformen ved at være tvungen til idetmindste at komme med et Lovforslag til en Udsættelse deraf, saa er dette en stadig Mindelse, som vistnok kan være meget god, for at vi kunne komme til den Reform, der jo allerede er vedtagen at skulle finde Sted ifølge den gjældende Lovgivning.

Barfod: Naar Finanzministeren frygtede for, at de af mig antydede Tilfælde kunde angaae kongelig Tjeneste, uden at jeg anede det, saa skal jeg kun tillade mig at meddele, at ved det ene Tilfælde havde jeg henvendt mig til en vis bestemt Mand for at spørge ham om, hvilket af to forskjelligt opgivne Aar han var født, og derpaa fik jeg Svaret tilbage med Paaskrift „Kgl. Tjeneste“. I det andet Tilfælde havde en vis bestemt Embedsmand sendt mig nogle Papirer med Anmodning om, at jeg vilde tjene ham i at gennemlæse dem, og, da han ikke fik dem tilbage til den af ham forønskede Tid, sendte han mig Anmodning med Paategning „Kgl. Tjeneste“ om at faae dem tilbage sendte.

Finanzministeren: Dertil kan jeg ikke svare Andet, end at jeg vil bede den ærede Rigsdagsmand at meddele mig de paagjældende Actstykker, saa veed jeg, hvad jeg har at gjøre.

Barfod: Nei, saamænd om jeg gjør!

Da Ingen mere begjærede Ordet, var 2den Behandling saaledes sluttet, og man skred derpaa til Afstemning, hvorved

Forslag af J. A. Hansen:

Ordet „videre“ ombyttes med „1ste April 1855,“ vedtoges med 50 Stemmer mod 24.